

for, om repo-forretninger betragtes som pantsætning eller anses for overdragelse af ejendomsret til de underliggende værdipapirer. Dermed savnes der klare regler for, hvilken sikringsakt sikkerhedshaver skal iagttage for at sikre sig mod sikkerhedsstillers kreditorer. Med lovforslaget præciseres det, at sådanne aftaler er beskyttet mod sikkerhedsstillers kreditorer efter nationale regler om overdragelse af ejendomsret til de underliggende aktiver.

Ifølge *stk. 2*, der gennemfører direktivets artikel 1, stk. 5, 3. afsnit, skal en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse for at være omfattet af de foreslåede bestemmelser være skriftlig eller dokumenteret på en måde, der retligt kan sidestilles dermed. Ifølge direktivets artikel 2, stk. 3, kan skriftlighed også være elektronisk lagring eller lagring ved hjælp af et andet varigt medium, hvilket betyder, at aftalen skal kunne dokumenteres på en måde, der bevismæssig har samme værdi som en skriftligt indgået aftale. Skriftlighedskravet i stk. 2 gælder også for aftaler, der alene indeholder bestemmelser om slutafregning, jf. § 58 h, stk. 7.

Generelt skal kravet om skriftlighed til selve aftalen i stk. 2 sikre bevis for, hvad der stilles sikkerhed for, og hvad sikkerheden kan bestå af.

I dansk ret gælder der normalt ikke noget krav om skriftlighed, men den, der vil påberåbe sig en indgået aftale, skal dog kunne bevise aftalens eksistens og indhold, hvorfor aftaler om sikkerhedsstillelse i praksis næsten altid indgås skriftligt.

Til § 58 b

Bestemmelsen gennemfører collateral-direktivets artikel 1, stk. 2, og fastlægger, hvem der kan være parter i en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse.

Reglerne om finansiel sikkerhedsstillelse finder kun anvendelse på aftaler mellem personer omfattet af nr. 1-6. Direktivet finder anvendelse på aftaler, hvori begge er personer omfattet af nr. 1-5, eller hvori kun den ene part er en person omfattet af nr. 1-5, forudsat den anden part er en juridisk person. Interessentskaber, kommanditselskaber og andre ikke-registrerede virksomheder, herunder enkeltmandsvirksomheder, anses i direktivets forstand for juridiske personer. Direktivet omfatter således alle former for erhvervsvirksomhed.

Af hensyn til den ensartede anvendelse af begrebet juridisk person i dansk lovgivning, er direktivet på dette punkt implementeret således, at nr. 6 omfatter alle juridiske personer, der ikke er omfattet af nr. 1-5, samt enkeltmandsvirksomheder. En enkeltmandsvirksomhed er ikke en juridisk person, men er omfattet af reglerne på lige fod med de juridiske personer, som i øvrigt omfattes af nr. 6. Det er i nr. 6 præciseret, at in-

teressentskaber og andre ikke-registrerede virksomheder, eksempelvis et aktieselskab under stiftelse, anses for juridiske personer. Kun ikke-registrerede virksomheder, der udøver erhvervmæssig virksomhed, er omfattet.

Selvom det ikke er et krav efter direktivet, omfatter kapitel 18 a aftaler mellem to personer omfattet af nr. 6. Hvad angår aftaler mellem to personer, der alene er omfattet af nr. 6, er der dog i § 58 e, stk. 3, foretaget en præcisering af, hvilke typer forpligtelser der anses for finansielle forpligtelser, og dermed omfattes af reglerne. Bortset fra begrænsningen i hvad der anses for finansielle forpligtelser, behandles aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse og slutafregning samt aftaler om løbende netting mellem to juridiske personer omfattet af nr. 6 på samme måde som aftaler, hvori en eller begge parter er omfattet af nr. 1-5. Som følge heraf vil det i tilfælde, hvor en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse eller om slutafregning bedømmes efter dansk ret, ofte ikke være nødvendigt at fastslå, om en juridisk person er omfattet af nr. 1-5.

Reglerne om finansiel sikkerhedsstillelse finder ikke anvendelse på aftaler, hvori den ene eller begge parter er en fysisk person, der ikke driver enkeltmandsvirksomhed.

Til § 58 c

I *stk. 1* angives de forhold, der kan reguleres i en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse, og som er reguleret ved bestemmelserne i kapitlet. Aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse kan indeholde bestemmelse om slutafregning og løbende netting, realisation, supplerende sikkerhedsstillelse samt substitutionsret. Dette gælder, uanset om der er tale om en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret eller i form af pantsætning. En aftale om finansiel sikkerhedsstillelse i form af pantsætning kan endvidere indeholde bestemmelse om brugsret, dvs. en bestemmelse der giver sikkerhedshaver ret til at råde over de modtagne sikkerheder, som om denne var ejer. I aftaler om finansiel sikkerhedsstillelse i form af overdragelse af ejendomsret følger sikkerhedshavers ret til at råde over de modtagne sikkerheder allerede af, at sikkerhedshaver har fået disse overdraget til eje, jf. § 58 k.

Til § 58 d

Bestemmelsen i § 58 d gennemfører collateral-direktivets artikel 4, stk. 6, og har til formål at skabe en balance mellem de mål, der søges opnået ved lovforslaget, og beskyttelse af den misligholdende part og dennes kreditorers interesser. Dette søges sikret ved